

Sygn. akt VI P 712/15

WYROK CZĘŚCIOWY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anita Niemyjska – Wakieć

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2016r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa S. O.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o zwrot potrąconego wynagrodzenia, ekwiwalent za urlop wypoczynkowy, zwrot kosztów

oddala powództwo o zwrot potrąconego wynagrodzenia na kwotę 4.210,27 zł (cztery tysiące dwieście dziesięć złotych dwadzieścia siedem groszy) oraz o odsetki ustawowe od tej kwoty

Sygn. akt VI P 712/15

UZASADNIENIE

Powód S. O. pozwem z dnia 15 października 2015r. przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. domagał się zasądzenia od pozwanej kwoty 4052,33 zł tytułem zwrotu potrąconej pod pozorem egzekucji części wynagrodzenia wraz z odsetkami od dnia 20 października 2013r., zasądzenie od pozwanej kwoty 3293,18 zł brutto pomniejszone o koszty uzyskania przychodu tytułem przestoju za okres od 6 grudnia 2013r. do 31 grudnia 2013r. niezawinionego przez powoda wraz z odsetkami od dnia 20 stycznia 2014r., zasądzenie od pozwanej kwoty 6860,80 zł brutto pomniejszone o koszty uzyskania przychodu tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy wraz z odsetkami od dnia 1 stycznia 2014r., zasądzenie od pozwanej kwoty 50 zł tytułem zwrotu opłaty za badania lekarskie wraz z odsetkami od dnia 1 grudnia 2013r., zasądzenie od pozwanej kwoty 210 zł tytułem ekwiwalentu za obuwie robocze, koszulę roboczą oraz rękawiczki wraz z odsetkami od dnia 25 marca 2013r. oraz o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania.

(k. 2-7)

W odpowiedzi na pozew z dnia 10 grudnia 2015r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

(k. 28-32)

Powód w piśmie procesowym z dnia 22 stycznia 2016r. zmodyfikował powództwo w zakresie kwoty roszczenia o wypłatę bezprawnie potrąconego wynagrodzenia z kwoty 4052,33 zł do kwoty 4210,37 zł uwzględniającą koszty przelewu, których wcześniej powód nie zliczył.

(k. 87-88)

W piśmie procesowym z dnia 29 lutego 2016r. ponownie zmodyfikował żądanie pozwu o zasądzenie kwoty 14646,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 stycznia 2014r. z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy w miejsce dotychczas dochodzonej kwoty 6 860,80 zł, zwiększonej po zmianie podstawy faktycznej roszczenia, zasądzenie kwoty 4210,27 zł roszczenia tytułem wypłaty zaległego wynagrodzenia za wrzesień 2013r. wraz z odsetkami ustawowymi pod 1 października 2013r., za październik 2013r. wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 listopada 2013r., za listopad 2013r. wraz z ustawowymi odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2013r., w miejsce dotychczas dochodzonej kwoty 4052,33 zł skorygowanej po ujawnieniu przez pozwaną rzeczywistej kwoty zaniżenia wynagrodzenia pod pozorem jego zajęcia przez komornika.

(k. 108-112)

Na rozprawie w dniu 2 marca 2016r. powód cofnął powództwo za grudzień 2013r., z tytułu przestoju bez zrzeczenia się roszczenia.

(k. 134)

Pismem procesowym z dnia 22 lipca 2016r. powód wniósł o wydanie wyroku częściowego w części odnoszącej się do roszczenia o zasądzenie kwoty 4210,27 zł z tytułu wypłaty zaległego wynagrodzenia zaniżonego z powodu jego zajęcia przez komornika.

(k. 262-263)

Na rozprawie w dniu 7 grudnia 2016r. powód zmodyfikował powództwo w ten sposób, że w zakresie roszczenia o ekwiwalent, na wypadek oddalenia roszczenia w kwocie 14 646,12 zł, wyliczonego na podstawie przepisów prawa niemieckiego, zgłosił roszczenie ewentualne wyliczone na podstawie przepisów prawa polskiego na kwotę 7220,49 zł netto. Ponadto, cofnął powództwo co do kwoty 210 zł wraz z odsetkami, jako ekwiwalentu za odzież roboczą i środki czystości.

(k. 345)

Pismem procesowym z dnia 7 grudnia 2016r. powód rozszerzył powództwo, co do kwoty 14 646,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 stycznia 2014r. z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy wyliczonego w oparciu o przepisy niemieckiego prawa pracy – o powództwo ewentualne wobec niego w przypadku oddalenia poprzez zasądzenie kwoty co najmniej 7220,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 2 stycznia 2014r. z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop pracowniczy wyliczonego w oparciu o przepisy polskiego prawa pracy, zasądzenie kwoty 4210,27 zł roszczenia z tytułu wypłaty zaległego wynagrodzenia wraz z odsetkami – jak we wniosku o wydanie wyroku częściowego z dnia 22 lipca 2016r., zasądzenia roszczenia w kwocie 50 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 grudnia 2013r. dochodzonego tytułem zwrotu opłaty za badania lekarskie.

(k. 350-356)

Sąd postanowieniem z dnia 20 grudnia 2016r. umorzył postępowanie w zakresie roszczenia o wynagrodzenie przestojowe za grudzień 2013r. w kwocie 3293,18 zł oraz o ekwiwalent za odzież wraz z odsetkami ustawowymi, tj w zakresie cofniętego powództwa..

(k. 360-361)

W związku z wnioskiem o wydanie wyroku częściowego w zakresie powództwa o zwrot potrąconego wynagrodzenia na kwotę 4 210,27 zł (cztery tysiące dwieście dziesięć złotych dwadzieścia siedem groszy) oraz o odsetki ustawowe od tej kwoty, na rozprawie w dniu 7 grudnia zamknięto rozprawę co do tego roszczenia, odraczając rozprawę co do rozpoznania pozostałych roszczeń..

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. O. był zatrudniony przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. na podstawie umowy o pracę najpierw przez pół roku w 2007r., następnie zawartej w dniu 19 marca 2013r. na czas określony od dnia 25 marca 2013r. do 31 grudnia 2013r.. W dniu 19 marca 2013r. podpisano aneks eksportowy do w/w umowy o pracę – na stanowisku zbrojarza.

Miejscem pracy powoda była budowa eksportowa w Niemczech w miejscowości: S..

(okoliczność bezsporna, nadto akta osobowe powoda – dwa tomy, umowa o pracę, k. 2, aneks do umowy o pracę, k. 5,, świadectwa pracy : cz. C akt o nr 483,)

Wobec powoda w 2006r. została wszczęta egzekucja, z wniosku wierzyciela – Spółdzielnia Mieszkaniowa (...)w B..

W toku postępowania egzekucyjnego, powód podejmował liczne kroki prawne w celu pozbawienia wystawionych przeciwko niemu tytułów wykonawczych wykonalności, wielokrotnie uzyskując wyroku pozbawiające niektóre skierowane przez niego tytuły wykonawcze wykonalności.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym wB. M. G. – pismem z dnia 16 września 2013r. do sprawy (...) zatytułowanym zajęcie wynagrodzenia za pracę, celem zaspokojenia należności z opłaty egzekucyjnej w wysokości 623,60 zł i wydatków gotówkowych w wysokości 3 428,73 zł. wezwał pozwaną do dokonywania potrąceń z wynagrodzenia powoda.

W zajęciu z dnia 16 września 2013r. pozwana została zobowiązana w szczególności do niewypłacania powodowi zajętej części wynagrodzenia oraz do przekazywania potrąconych kwot bezpośrednio na rachunek bankowy komornika prowadzącego egzekucję.

Pozwana została pouczona, iż niezastosowanie się do nakazów wynikających z powyższego pisma, w tym dokonanie wypłaty niezgodnie z zajęciem, skutkować będzie nałożeniem na pozwaną grzywny w wysokości do 2000 zł..

Pozwana przekazywała potrącone kwoty bezpośrednio na rachunek bankowy komornika, celem zaspokojenia wierzytelności Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B., z wynagrodzenia powoda naliczonego za miesiące: wrzesień i październik i listopad 2013r..

Za wrzesień naliczono powodowi do wypłaty kwotę 1.668,51 euro. W dniu 17 października 2013r.. Wyplacono powodowi na konto kwotę 868,51 euro, potrącając 800 euro na poczet zajęcia komorniczego, przekazując tę kwotę na konto komornika podane w zajęciu.

Za październik 2013r. naliczono powodowi do wypłaty kwotę 1752,07 euro. Wyplacono powodowi na konto kwotę 1.552,07 euro w dniu 18 listopada 2013r., potrącając 200 euro na poczet zajęcia komorniczego, przekazując tę kwotę na konto komornika podane w zajęciu.

Za listopad 2013r. naliczono powodowi do wypłaty kwotę 1.405,43 euro. Wyplacono powodowi na konto kwotę 1.400,43 euro w dniu 17 grudnia 2013r., potrącając 5 euro na poczet zajęcia komorniczego, przekazując tę kwotę na konto komornika podane w zajęciu.

(Dowód: zajęcie wynagrodzenia za pracę (...) k. 45, wydruki wynagrodzeń k. 58-61, wydruki przelewów z rachunku (...) k.75-79), wyroki sadowe k. 15- 18 częściowo zeznania powoda S. O. k. 135-136, nagranie z dnia 2 marca 2016 r., 00:26:49-00:51:34 w zw. z k. 346 -347 nagranie z dnia 7 grudnia 2016r., 00:08:33-00:33:27)

W treści zajęcia Komornik Sądowy powołał się na tytuł wykonawczy – wyrok Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r. , pod sygnaturą (...)i (...) zaopatrzony w klauzulę wykonalności z dnia 7 września 2006r.

Wyrokiem z dnia 6 sierpnia 2012r., Sąd Rejonowy w B., sygn.. akt (...), pozbawił wykonalności wyrok Sądu Rejonowego w B.z dnia 5 grudnia 2015r., (sygn. akt (...)), zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r.

(sygn.. akt (...)), opatrzony klauzulą wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w B. w dniu 7 września 2006r., w części obejmującej należność główną w kwocie 3.010.98 zł. Wyrok uprawomocnił się 27 września 2012r.

Wyrokiem z dnia 27 grudnia 2013r., Sąd Rejonowy w B., sygn.. akt (...), pozbawił wykonalności wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 5 grudnia 2015r., (sygn. akt (...)), zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r. (sygn.. akt (...)), opatrzony klauzulą wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w B. w dniu 7 września 2006r., w części obejmującej ustawowe odsetki zasądzone od należności głównej od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia zapłaty. Wyrok uprawomocnił się 17 stycznia 2014r.

(Dowód: zajęcie wynagrodzenia za pracę (...) k. 45, wyroki sądowe k. 17-18 częściowo zeznania powoda S. O. k. 135-136, nagranie z dnia 2 marca 2016 r., 00:26:49-00:51:34 w zw. z k. 346 -347 nagranie z dnia 7 grudnia 2016r., 00:08:33-00:33:27)

Stosunek pracy między stronami ustał w wyniku upływu czasu, na jaki była zawarta umowa, w związku z art. 30 § 1 pkt. 4 kodeksu pracy, tj. w dniu 31 grudnia 2013r..

(Dowód: świadectwo pracy cz. C akt osobowych powoda o nr 704)

Powód składał skargi na czynności komornika, z różnym skutkiem. W styczniu 2014r. powód wystąpił o umorzenie egzekucji. Postępowanie egzekucyjne zostało zamknięte w 2014r.

(Dowód: częściowo zeznania powoda S. O. k. 135-136, nagranie z dnia 2 marca 2016 r., 00:26:49-00:51:34 w zw. z k. 346 -347 nagranie z dnia 7 grudnia 2016r., 00:08:33-00:33:27)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo o zwrot potrąconego wynagrodzenia na kwotę 4 210,27 zł oraz o odsetki ustawowe od tej kwoty podlega oddaleniu.

Okoliczności faktyczne w sprawie Sąd ustalił na podstawie dokumentów zebranych w sprawie, w tym akt osobowych powoda, a także częściowo zeznań powoda. Innych dowodów strony nie zaferowały.

Dokumenty zebrane w sprawie Sąd uznał za wiarygodne, bowiem ich treść o autentyczność nie budziła wątpliwości, jak również nie była przez strony kwestionowana. Zostały więc one uznane za wiarygodne w rozumieniu art. 245 k.p.c..

Nadto Sąd uwzględnił dowody z przelewów i wyciągi bankowe oraz listy płac pozwanej dla powoda. Dowody te, aczkolwiek sporządzone częściowo w języku niemieckim, nie budzą wątpliwości, bowiem wyraźnie z nich wynika kwota do zapłaty (ostatnia rubryka na dole), ponadto koreluje ta kwota z adnotacjami pracownika pozwanej na zajęciu o dokonanych potrąceniach, wyciągami bankowymi z których wynika kwota do wypłaty dla powoda oraz kwota przekazana komornikowi i kwoty te sumują się do kwoty z ostatniej rubryki listy płac (A.). Nadto sam powód zeznając przyznał, że pozwana dokonała przelewów powyższych kwot na rachunek bankowy komornika.

Powód nie zakwestionował zatem prawdziwości zapisów listy płac, wydruków przelewów i przygotowanych na ich podstawie zestawień. Strona powodowa jedynie podnosiła sam fakt, że pozwana przekazała powyższe kwoty na czynności komornicze, choć zdaniem powoda nie powinna była.

W ocenie Sądu zeznania powoda zasługiwały na wiarę w zakresie takim, jakim znalazło to potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym – dokumentów, w tym akt osobowych powoda, co do zakresu rodzaju wykonywanej pracy i warunków jej wykonywania. W pozostałym zakresie nie mogły zostać uwzględnione albowiem stały w oczywistej sprzeczności z innymi dowodami czy też zasadami logiki i doświadczenia życiowego, były też wewnętrznie sprzeczne, niekonsekwentne w toku postępowania i nieprzekonujące. Powód początkowo zarzucił, jakoby komornik wykonując zgodnie z procedurą czynności egzekucyjne nie działał w ramach prawa i tym samym oszukał pozwaną jako pracodawcę. Nie bez znaczenia jest fakt, że powód po chwili sam przyznał, iż z dokumentów przedłożonych przez

pozwana jasno wynika, że pozwana wysłała sporne kwoty do komornika. Część wypowiedzi powoda odnosiła się nie do faktów, a do ocen prawnych w zakresie możliwości postępowania pracodawcy, zatem w tym zakresie zeznania powoda nie mogły stanowić dowodu, bowiem stanowiły jedynie wyraz jego stanowiska procesowego, a nie relację co do faktów.

Powód domagał się zwrotu potrąconego wynagrodzenia na kwotę 4 210, 27 zł oraz odsetek ustawowych od tej kwoty.

Zdaniem powoda kwota będąca przedmiotem sporu nie powinna być potrącona przez pracodawcę.

Zgodnie z treścią art. 87 § 1 k.p. z wynagrodzenia za pracę - po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych - podlegają potrąceniu tylko następujące należności:

- 1) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie świadczeń alimentacyjnych;
- 2) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne;
- 3) zaliczki pieniężne udzielone pracownikowi;
- 4) kary pieniężne przewidziane w art. 108.

§ 2. Potrąceń dokonuje się w kolejności podanej w § 1.

§ 3. Potrącenia mogą być dokonywane w następujących granicach:

- 1) w razie egzekucji świadczeń alimentacyjnych - do wysokości trzech piątych wynagrodzenia;
- 2) w razie egzekucji innych należności lub potrącania zaliczek pieniężnych - do wysokości połowy wynagrodzenia.

Podkreślenia wymaga, iż wymogi z tego przepisu zostały zachowane. W żadnym przypadku wysokość potrącenia nie przekroczyła limitów wskazanych w cytowanym przepisie.

Zgodnie natomiast z art. 881 § 1 k.p.c., do egzekucji z wynagrodzenia za pracę komornik przystępuje przez jego zajęcie.

Zgodnie z § 2 tego przepisu, komornik zawiadamia dłużnika (czyli pracownika), że do wysokości egzekwowanego świadczenia i aż do pełnego pokrycia długu nie wolno mu odbierać wynagrodzenia poza częścią wolną od zajęcia ani rozporządzać nim w żaden inny sposób. Dotyczy to w szczególności okresowego wynagrodzenia za pracę i wynagrodzenia za prace zlecone oraz nagród i premii przysługujących dłużnikowi za okres jego zatrudnienia, jak również związanego ze stosunkiem pracy zysku lub udziału w funduszu zakładowym oraz wszelkich innych funduszach, pozostających w związku ze stosunkiem pracy.

Zgodnie z § 3 tegoż przepisu, komornik wzywa pracodawcę, aby w granicach określonych w paragrafie drugim nie wypłacał dłużnikowi (pracownikowi) poza częścią wolną od zajęcia żadnego wynagrodzenia, lecz:

1) przekazywał zajęte wynagrodzenie bezpośrednio wierzycielowi egzekwującemu, zawiadamiając komornika o pierwszej wypłacie, albo

2) przekazywał zajęte wynagrodzenie komornikowi w wypadku, gdy do wynagrodzenia jest lub zostanie w dalszym toku postępowania egzekucyjnego skierowana jeszcze inna egzekucja, a wynagrodzenie w części wymagalnej nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych świadczeń wymagalnych.

Komornik poucza zarazem pracodawcę o skutkach niezastosowania się do wezwania.

§ 4. Stosownie do okoliczności komornik może wezwać pracodawcę do przekazywania mu zajętego wynagrodzenia bezpośrednio.

Egzekucja z wynagrodzenia za pracę rozpoczyna się od zajęcia tego wynagrodzenia. Dłużnikiem zajętej wierzytelności jest pracodawca, nazywany także poddłużnikiem. Poddłużnik staje się w zakresie wynikającym z zajęcia dłużnikiem dłużnika egzekwowanego w znaczeniu procesowym. Z chwilą doręczenia dłużnikowi zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz pisma zawiadamiającego o obowiązkach wynikających z art. 881 § 2 dłużnik nie powinien odbierać wynagrodzenia i innych świadczeń objętych zajęciem, w przeciwnym bowiem razie ciąży na nim odpowiedzialność za wyrządzoną wierzycielowi szkodę (art. 415 k.c.). (M. Walasik, Odpowiedzialność odszkodowawcza dłużnika wierzytelności zajętej w postępowaniu cywilnym, PS 2004, nr 7-8, s. 65). Doręczenie natomiast poddłużnikowi wezwania określającego obowiązki przewidziane w art. 881 § 3 stwarza skutki wynikające z zajęcia, o których mowa w art. 884, 885 i 887. Skutki te dotyczą tej części wynagrodzenia za pracę, która nie jest objęta ograniczeniami egzekucji wynikającymi z art. 833 i 834. Komornik powinien ponadto pouczyć pracodawcę o treści art. 886, zaznaczając, że niezastosowanie się do określonych tymi przepisami obowiązków może rodzić odpowiedzialność za wyrządzoną wierzycielowi szkodę.

W pierwszej kolejności należy zważyć, iż działania pozwanej były zgodne z pismem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w B.– M. G. – zajęciem wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności zasiłku chorobowego i wezwaniem do dokonywania potrąceń z dnia 16 września 2013r..

Pamiętać należy, iż zgodnie z art. 883 § 1 k.p.c., zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia wezwania dłużnikowi zajętej wierzytelności.

Treść art. 885 k.p.c. stanowi wprost, że zajęcie ma ten skutek, że w stosunku do wierzyciela egzekwującego nieważne są rozporządzenia wynagrodzeniem przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po jego zajęciu, a także przed zajęciem, jeżeli wymagalność wynagrodzenia następuje po zajęciu.

Zajęcie tym samym, nastąpiło. W przedmiotowym zajęciu z dnia 16 września 2013r. pozwana została jednoznacznie zobowiązana w szczególności do niewypłacania powodowi zajętej części wynagrodzenia oraz do przekazywania potrąconych kwot bezpośrednio na rachunek bankowy komornika prowadzącego egzekucję.

Należy w tym miejscu wskazać, iż zgodnie z brzmieniem art. 886 § 1 k.p.c., pracodawcy, który nie wykonał obowiązków określonych w art. 881 § 3 i 4, nie złożył w przepisany termin oświadczenia przewidzianego w art. 882 albo zaniedbał przesłania dokumentów zajęcia wynagrodzenia nowemu pracodawcy dłużnika, stosownie do art. 884 § 2 i 3, komornik wymierza grzywnę w wysokości do dwóch tysięcy złotych. Grzywna może być powtórzona, jeżeli pracodawca nadal uchylił się od wykonania tych czynności w dodatkowo wyznaczonym terminie.

§ 2. Jeżeli pracodawcą nie jest osoba fizyczna, grzywnie podlega pracownik lub wspólnik odpowiedzialny za wykonanie takiej czynności, a w razie niewyznaczenia takiego pracownika lub niemożności jego ustalenia - osoby uprawnione do reprezentowania pracodawcy. Jeżeli pracodawcą jest spółka cywilna, grzywnie podlega którykolwiek ze wspólników.

Nadto zgodnie z § 3 tegoż przepisu, pracodawca, który nie zastosował się do wezwania z art. 881 i 882 lub w inny sposób naruszył obowiązki wynikające z zajęcia bądź złożył oświadczenie przewidziane w art. 882 niezgodne z prawdą albo dokonał wypłaty zajętej części wynagrodzenia dłużnikowi, odpowiada za wyrządzoną przez to wierzycielowi szkodę.

§ 4. Grzywnę określoną w § 1 komornik wymierzy również dłużnikowi, który nie powiadomił go o zmianie pracodawcy.

Komentowany przepis przewiduje dwa rodzaje sankcji wobec pracodawcy i dłużnika, którzy zaniechali wykonania obowiązków nałożonych na nich przepisach o egzekucji z wynagrodzenia za pracę. Są to: kara grzywny oraz odpowiedzialność cywilna za wyrządzoną szkodę.

Odpowiedzialność odszkodowawcza pracodawcy wynika z naruszenia przepisów zamieszczonych w kodeksie postępowania cywilnego, które mają charakter prawno materialny. Nie jest to odpowiedzialność kontraktowa, lecz oparta na reżimie odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych. Pogląd taki jest przyjmowany niemal jednolicie

w doktrynie oraz prezentowany jest w judykaturze (por. wyrok SN z dnia 19 lutego 1982r., II CR 8/82, OSPIKA 1982, z . 11, poz. 189).

Zatem, niezastosowanie się do nakazów wynikających z zajęcia skutkowałoby odpowiedzialnością odszkodowawczą pozwanej za wynikające z tego faktu szkody wierzyciela – Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B., na której wniosek toczyła się sporna egzekucja. Ponadto, za niezastosowanie się do treści zajęcia z dnia 16 września 2013r. komornik nałożyłby na pozwaną grzywnę w wysokości do 2000 zł, co wynika wprost z § 2 ww. przepisu.

W wykonywaniu ciężącego na pozwanej obowiązku, pozwana nie dokonywała potrąceń na własną rzecz, ale przekazywała potrącone kwoty bezpośrednio na rachunek bankowy komornika, celem zaspokojenia wierzycielności Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w B., zgodnie z obowiązującym prawem.

Pozwana jako pracodawca była prawnie zobowiązana do zrealizowania zobowiązania wynikającego z pisma o zajęciu wierzycielności. Zresztą sam powód zeznając, nie zaprzeczał również temu, że pozwana nie dysponuje już dochodzonymi przez niego pieniędzmi i zostały przekazane komornikowi. Powód sugerował też bezprawne działanie komornika wskazując, że „komornik oszukał pracodawcę”, wskazując, iż pracodawca powinien był zweryfikować, czy tytuł jest prawidłowy, powinien sprawdzić treść tytułu, ustalić, czy była zgoda uprawnionego .

Z tym stanowiskiem nie można się zgodzić. Z żadnego przepisu prawa nie wynikają takie obowiązki pracodawcy, wręcz przeciwnie, z cytowanych wyżej przepisów postępowania egzekucyjnego wynika wyraźnie obowiązek podporządkowania się zajęciu i jego wykonywanie. Komornik jest przecież funkcjonariuszem publicznym, przy wykonywaniu swoich czynności, jego pisma są pismami urzędowymi, i pracodawca działa w zaufaniu do tego typu dokumentów, iż są one zgodne z prawem. Żadną miarą nie można wymagać od pracodawcy, by odmówił wykonania zajęcia, bowiem narażałby się tym samym na grzywnę i odpowiedzialność odszkodowawczą względem wierzyciela egzekwowanej wierzycielności.

To powód jako dłużnik był stroną postępowania, jeśli uważał, iż komornik nie ma prawa dokonywać zajęcia, winien był skarżyć czynności komornika, co zresztą wg słów powoda miało miejsce. Skoro nie uwzględniono skargi na to zajęcie. Uznać należy, iż było ono prawidłowe. Nawet gdyby było ono nieprawidłowe (co jest w niniejszej sprawie tylko rozważaniem teoretycznym) to nie oznacza to obowiązku zwrotu potrąconego świadczenia przez pracodawcę, a przez komornika, do którego wynagrodzenie to trafiło, ewentualnie odpowiedzialności odszkodowawczej komornika, w razie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa.

Nadto nie można się zgodzić z twierdzeniem powoda, jakoby komornik nie miał podstaw do przedstawienia pracodawcy zajęcia we wrześniu 2013r.

Podkreślenia z całą mocą wymaga, iż powód nie udowodnił powyższego twierdzenia.

Warto zauważyć, iż powód przedstawił cztery wyroki pozbawiające wykonalności różne wyroki wydane przeciwko powodowi, jednakże dwa z nich (k. 15 i 16) w ogóle nie mają zastosowania w tej sprawie, dotyczą zupełnie innych tytułów niż te, na podstawie których dokonano zajęcia.

Podkreślenia wymaga, iż zajęcie oparte było na tytule - wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r. , pod sygnaturą (...) i (...) zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 7 września 2006r.

Powód nie przedstawił żadnego dowodu na pozbawienie tych tytułów wykonalności przed wysłaniem do pracodawcy zajęcia wierzycielności. Jak wskazano wyżej, dwa wyroki (k. 15-16) w ogóle nie odnosiły się do tych wskazanych w zajęciu, zaś wyrok z dnia 6 sierpnia 2012r., Sąd Rejonowy w B., sygn.. akt (...), pozbawił wykonalności jedynie wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 5 grudnia 2015r., (sygn. akt (...)), zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r. (sygn.. akt (...)), opatrzonego klauzula wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w B. w dniu 7 września 2006r. , i to nie w całości, a jedynie w części obejmującej należność główną w kwocie 3.010.98 zł. Wyrok uprawomocnił się 27 września 2012r. Pamiętać jednak należy, iż pozostały inne należności (odsetki, koszty

strony przeciwnej itp.) co do których tytułu wykonawczego, na podstawie którego działał komornik, nie pozbawiono wykonalności, w dacie dokonywania potrąceń. Zatem egzekucja komornicza mogła trwać dalej i trwała, mogły być naliczone koszty postępowania egzekucyjnego, które były egzekwowane w zajęciu. Dopóki powód jako dłużnik nie zaskarżył postanowienia komornika o kosztach egzekucyjnych, o naliczonych opłatach i wydatkach, brak jest podstaw, by je kwestionować, a już szczególnie nie ma podstaw by je ignorował pracodawca.

Podkreślenia wymaga, iż powód nie wykazał, mimo ciężaru dowodu spoczywającego na nim, w myśl art. 6 k.c i 232 k.p.c., aby w jakikolwiek sposób doprowadził do uznania tych kosztów egzekucji za niewłaściwie naliczone, aby doprowadził do ich uchylenia.

Dopiero wyrokiem z dnia 27 grudnia 2013r., Sąd Rejonowy w B., sygn.. akt (...), pozbawił wykonalności wyrok Sądu Rejonowego w B. z dnia 5 grudnia 2015r., (sygn. akt (...)), zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w O. z dnia 30 czerwca 2006r. (sygn.. akt (...)), opatrzony klauzula wykonalności nadaną przez Sąd Rejonowy w B. w dniu 7 września 2006r., w części obejmującej ustawowe odsetki zasądzone od należności głównej od dnia 1 listopada 2014 roku do dnia zapłaty. Podkreślić jednak należy, iż nastąpiło to już po wykonaniu całkowitym przez pracodawcę zajęcia. Wyrok uprawomocnił się 17 stycznia 2014r., a ostatniej wypłaty na rzecz komornika dokonano 17 grudnia 2013r., jeszcze przed wydaniem wyroku.

Postępowanie pracodawcy, który zastosował się do zajęcia wierzytelności było zatem prawidłowe, pracodawca stosował się do obowiązujących przepisów prawa, zatem brak jest podstaw by żądać od niego zwrotu wynagrodzenia potrąconego na rzecz komornika.

W związku z powyższym, wyrokiem częściowym powództwo o zwrot potrąconego wynagrodzenia na kwotę 4 210,27 zł (cztery tysiące dwieście dziesięć złotych dwadzieścia siedem groszy) zostało oddalone.

Z uwagi na charakter orzeczenia – wyrok częściowy nie orzekano o kosztach postępowania.